

Шматько Н.М.

м. Харків, Українська інженерно-педагогічна академія

кафедра Менеджменту

ПІДВИЩЕННЯ ГНУЧКОГО РОЗВИТКУ ВИРОБНИЦТВА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Перехід економіки України до ринкових відносин супроводжується глибокою й тривалою економічною кризою, вихід з якого є однією із складніших проблем, з якої зштовхнулася країна й суспільство. Загальний стан економіки України виявилося винятково важким. Воно характеризується не тільки колосальним спадом обсягу випуску продукції, що у порівнянні з 1990 роком досяг 45- 50%, але й дуже небезпечно для країни структурною деформацією її економічного потенціалу.

Аналіз, проведений економістами України й багатьох розвинених країн миру, показує, що великий негативний вплив на динаміку кризи, його глибину й катастрофічні наслідки для країни й суспільства робили не тільки об'єктивні, але й суб'єктивні фактори: недосконалість структури й методів керування економікою як країни в цілому, так і галузей, корпорацій і окремих підприємств. Так, при переході до ринку було ослаблено, а в ряді галузей ліквідоване галузеве керування, а необхідне в цьому випадку корпоративне керування не було сформовано в необхідному обсязі й дотепер перебуває в стадії формування [1].

Слід також зазначити, що рівень економічного керування безпосередньо на підприємствах не відповідає сучасним вимогам, ринковим умовам по оперативності й обґрунтованості прийнятих рішень. Апарат економічного керування підприємств не оснащений необхідним для кваліфікованого керування в ринкових умовах інструментарієм (методами, моделями, необхідною документацією за технологією керування для рішення найбільш важливих виробничих завдань).

Розвиток ринкових відносин в Україні обумовлює необхідність застосування передового економічного інструментарію як у практиці підприємницької діяльності, так і в теоретичних економічних роботах. При цьому найважливішим напрямком економічних досліджень є розробка адекватного існуючим ринковим умовам апарата оцінки ринкової діяльності підприємств.

Поряд із традиційними економічними критеріями оцінки діяльності підприємств, заснованими на вимірі ефективності використання ресурсів, на перший план виходять "невловимі" вимірники: інтелектуальний капітал, задоволеність споживача, соціальний прибуток, організаційна культура.

У сучасних умовах господарювання є велике коло завдань, успішне рішення яких дозволить досягти стійкого росту вітчизняної економіки. Рішення даного комплексу завдань багато в чому залежить від здатності вітчизняного промислового комплексу відповідати вимогам зовнішнього середовища, що постійно змінюється, забезпечуючи оптимальний рівень конкурентоспроможності.

Ринкова конкуренція є механізмом фільтрації нежиттєвих форм діяльності, змушує відмовитися від неефективних форм і методів господарювання. Удосконалювання організаційно-економічних основ промислових підприємств покликане забезпечити процес виробництва конкурентоспроможної продукції за умови оптимального використання всіх наявних у їхньому розпорядженні ресурсів.

Розвиток сучасної ринкової економіки не можна собі представити без застосування сучасних інструментів ефективного керування, у якості яких може виступати концепція гнучкого розвитку виробничої діяльності підприємств у сфері промисловості.

Необхідність підвищення гнучкого розвитку виробництва промислових підприємств до потреб ринку обумовлена наступними моментами [2]:

- гнучкий розвиток виробництва є унікальним методом стійкого збільшення асортиментів і номенклатури виробленої продукції, у виді того, що

найменші витрати на виробництво додаткової традиційної або знову освоюваної продукції мають підприємства, найбільшою мірою здатні до перебудови (переналагодженню) традиційної схеми функціонування;

- гнучкість функціонування дозволяє вирішити одну з основних проблем російських підприємств - нездатність оперативного реагування на зміну споживчого попиту;

- досягнення низької собівартості, а, отже, і ціни продукції за умови швидкої змінюваності її видів можливо лише при наявності в підприємства високого ступеня гнучкості до нововведень і потреб ринку;

- відсутність гнучкості перешкоджає використанню передових технологій і техніки, впровадження яких у діюче виробництво вимагає практично повної заміни всієї системи основних виробничих фондів;

- негнучке виробництво не дає можливості розвитку інтелектуального потенціалу підприємства. У силу низької здатності діючої виробничо-технічної бази підприємств до змін у структурі, постійному розвитку висококваліфікований потенціал працівників конструкторських і технологічних підрозділів виявляється незатребуваним, що негативно відбивається на конкурентоспроможності продукції.

Отже, відсутність у підприємства необхідної в умовах ринку гнучкості і як наслідок низька споживана вартість продукції істотно обмежують можливості підприємства мати достатні ресурси, необхідні для придбання нової техніки й технологій для забезпечення безперервного процесу простого й розширеного відтворення.

Література

1. Ансофф И. Стратегическое управление: Сокр. пер. с англ./Научн. ред. и авт. предисл. Л.И. Евенко. – М.: Экономика, 1989. – 519 с.
2. Васильев В.Н. Организация, управление и экономика гибкого интегрирования производства в машиностроении. – М.:Машиностроение, 1986. – 311 с.